

1 — Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkali a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.

6. Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám.
Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

2 — Dej mi víc své lásky

Olympic

- Emi** **G**
 1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Emi **D** **H7**
 co podporujou hloupou náladu, aú,
Emi
 hodit klíče do kanálu,
A **Ami**
 sjet po zadku holou skálu,
Emi **H7** **Emi** **H7**
 v noci chodit strašit do hradu, aú.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
 v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
 úplně melancholicky,
 s citem pro věc, jako vždycky,
D7
 vyrábím tu hradní záhadu, aú.
- G** **H7**
 R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi **C** **G** **D7**
 má drahá, dej mi víc své lásky, aú,
G **H7**
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi **C** **G** **H7**
 já chci jen pohladit tvé vlásy, aú.
3. Nejlepší z těch divnej nápadů, aú,
 mi dokonale zvednul náladu, aú,
 natrhám ti sedmikrásky,
 tebe celou s tvými vlásy
D7
 zamknu si na sedm západů, aú.

R:

5. Mirrors on the ceiling, the pink champagne on ice, (and she said,
“We are all just prisoners here of our own device.”
And in the master’s chambers they gathered for the feast
They stab it with their steely knives, but they can’t kill the beast

6. Last thing I remember, I was running for the door
I had to find the passage back to the place I was before
“Relax,” said the night man, “we are programmed to receive
You can check out any time you like, but you can never leave”

4 — Hotel Hillary

Poutníci

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám, **G**
F máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám, **G**
Ami jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči pepný, **G**
F jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný. **G**

F
R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi zahodili lampióny a našli hospodu, **D**
F ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi a žádostivost těla a pak radost z volovin, **D**
Ami a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali o správném umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
já vyhážu ty černý stuhly funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
/: a ta nám zbejvá. :/

5 — Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7 **D7** **G** **C G**
 1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D7** **G**
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami7 **D7** **G Emi**
 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7
 jen ty nejdeš, holka zlatá,
D7 **G D7**
 kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
 R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 **G D7**
 kde není už místa, prej něco se chystá.
G **Emi**
 Z ráje, nablýskaných plesů
Ami7
 jdem zpátky do lesů
C **G D7**
 za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
 Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň,
 napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak mávaš na mě korunou,
 jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
 Zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

6 — Kohout

Jan Nedvěd

- G**
1. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
D
a nad krajinou nebe vzlítne kamsi, kde je řád
Ami
a do řeky se světla z oken budou chvilku dívat
C **D**
a pak si unavený lásky půjdou lehnout, budou spát.
2. V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná lásko
v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd
nádhernou a bílou jak svý ruce ke mě vzpínáš
jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.
- R: **G** **D**
Zvony zvoní jen chvíli, ruce budou se třást a pak zmlknou má lásko,
Ami **C** **G** **D**
to kohout je umlčí k ránu když mě opouštíš.
G **D**
Zvony zvoní jen chvíli, jen než přijde den, proto krásně a blízko
Ami **C** **G** **D**
a pak ztichnou, abych slyšel, jak mi tajný přání můj odpouštíš.
3. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
a nad krajinou nebe vzlétne kamsi, kde je řád,
to já se chodím do tvých očí v noci láska dívat
a kdyby do očí, jo to bys koukala, kam už jsem spad.
4. Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno
a podepíšu na čas rozloučení věrný slib,
že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,
že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.

R:

7 — Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7** **C** **E7**
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí
 zazpívat.

Ami**Dmi**

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7**C**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami**Dmi**

o lásce, o zradě, o světě

E**E7****Ami**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech, tajemství, která teď neseme na bed-
 rech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
 o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

8 — Lásko

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
 milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
 před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
 a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
 lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
 s ní se miluji, když noci si krátím.
Ami G
 Lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
 lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami Emi Ami E
 ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
 s úšklebkem dospělých vytáhnem' cigaretu,
 v opasku u boku nabitou parabelu,
 zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
 latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
 není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
 nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E
 Rec: Levá, dva!

R:

10 — Pramínek vlasů

Jiří Suchý

C Ami F G

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

R: O sny mě připraví teprve svítání,
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 od vlasů, jichž jsem se
 dotýkal ve spaní,
 nový den nůžkama odstříhne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený
 zbude tu po tobě pramínek vlasů.
 Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času.

R:

11 — Podvod

Brontosauři

- Emi** **Ami**
 1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G**
 hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **Ami/C** **Emi**
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **Ami7** **H7**
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
 píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami**
 R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
 ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D7**
 pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
 podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
 teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu, z lásky,
 dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:

13 — Prý se tomu říká láska

Lenka Filipová

C **G7** **Ami**
 1. Bylo letní parno a já šla na plovárnu Džbán,
Dmi **C** **G7**
 byla jsem tam sama, ty jsi tam byl také sám,
C **G7** **Ami**
 věci samozřejmé zdály se být zázračné,
Dmi **C** **G7**
 věci výjimečné, zdály se být průzračné.

2. Můj typ vždycky býval, známý z velkých pláten kin,
 trochu Alain Delon a tak trochu Steve McQueen.
 Tak je marně hledám, když si tě tak prohlížím,
 kdy přišla ta změna, marně často přemýšlím.

C **Ami**
 R: Chci se chvíli smát a chvíli jen tak bloumám,
Dmi **G7**
 v myšlenkách se toulám v krajinách svých přání.
C **Ami**
 Někdy je to tak, krásné milování,
Dmi **G7**
 trochu strachování, někdy nemám stání, stání.
C **Ami**
 Dál ten příběh znáte, dál jej prožíváte,
Dmi **G7**
 prý se tomu říká láska.

3. Myslela jsem dlouho, že se vážně dobře znám,
 náhle přišla chvíle, kdy se v sobě nevyznám.
 Někam mě to táhne a já stále nevím kam,
 s jiným přáním vstávám s jiným přáním usínám.

R:

14 — Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami **G** **C**
 R: Ráda se miluje, ráda jí,
F **Emi** **Ami**
 ráda si jenom tak zpívá,
 G **C**
 vrabci se na plotě hádají,
F **Emi** **Ami**
 kolik že času jí zbývá.

F **C** **F** **C** **E**
 1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**
 a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
 že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
 sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

R:

15 — Rukávy

Brontosauři

- Emi G D Hmi C Ami H H7**
 1. Lásko tajená, lásko bez jména den co den kradeš spánek můj
Emi G D Hmi Emi H7 Emi
 Dlouho vím, že tě ráda mám ale touhu svou před tebou skrývám
G D Emi C H7
 Víím, víím, že jsem troufalá pane vysněný pane vzdálený
G D Emi H7 EmiAEmi
 víím, víím, že jsem troufalá ale přísahám že se mi l—í-bíš.

2. Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát?

V lesním zákoutí ústa ztichnou ti víno nám rozpaky zkrátí.

Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená,

má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou.

3. Ty mě můj pane, málo znáš, já jsem doufala že my jméno dáš,

chvíle v náručí – to mně nestačí, pořád to jsou jen chvíle.

Vím, vím o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,

vím, vím, o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.

4. Já tě má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,

já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.

Vím, vím, to se může stát, ale ublížit je též milovat,

vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé.

16 — Růže z papíru

Brontosauři

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil

E7**Gmi**

a teď nemám, nemám klid,

Ami**Dmi**

hlava třestí, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: „Vzbuď se,“

E7**Gmi**

věčně trhá nit,

Ami**Dmi**

studenou sprchu měl bych si dát.

D7**Gmi**

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7**F****A7**

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.

Dmi

V tomhle smutným světě

Gmi

jsi má naděj' na víru,

Ami**Dmi**

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku,

no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš.

Možná trochu zvláštní

v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

17 — Signály

Brontosauři

1. **C** **E**
 Cesty jsou blátem posedlý,
E7 **F**
 vzduch jarní vůni zavoní
C
 z kouřovejch signálů.
E
 A bílý stopy ve skalách
E7 **F**
 umyje slunce jako prach
C
 na cestách tuláků.
- R: **C** **C7**
 Zás bude teplej vítr vát
F **C**
 a slunce skály v kempu hřát.
E
 Tak ahoj, slunce, vítej k nám,
E7 **F** **C**
 písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad
 a rána nedočkavý snad,
 no já mám čas.
 Stejně se zimě krátí dech,
 pod stromy narůstá už mech,
 no já mám čas.

R:

R:

18 — Sluneční hrob

Blue Effect

- E F#mi**
1. Usínám a chtěl bych se vrátit
G#mi F#mi
o nějaký ten rok zpátky,
E F#mi
bejt zase malým klukem,
G#mi F#mi E
kterej si rád hraje a kterej je s tebou.
- E F#mi G#mi F#mi**
2. Zdá se mi, je to moc let,
E F#mi G#mi F#mi
já byl kluk, kterej chtěl
E F#mi G#mi F#mi E
znátí svět, s tebou jsem si hrál.
- E F#mi G#mi F#mi**
3. Vráťím se a chtěl bych rád
E F#mi G#mi F#mi
být s tebou, zavzpomínat.
E F#mi G#mi F#mi E E7
Mám teď ale zprávu zlou.
- C#miD#mi A G#miF#mi**
R: Su—chá hlína ta—dy
C#miD#miA G#miF#mi
nevzklí—cí bez vo—dy,
G#mi F#mi G#mi H
já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.
4. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů,
já teď vím, věrný zůstanu.
- R:
5. Nemůžu spát a probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky,
bejt zase malým klukem, kterej si rád hraje, kterej je s tebou.

20 — Stříhali do hola malého chlapečka

Vladimír Mišík

- G** **C** **Ami** **D**
 1. Stříhali dohola malého chlapečka, kadeře padaly k zemi a zmíraly
G **C** **D** **Ami** **Emi**
 Kadeře padaly jak růže do hrobu, železná židle se otáčela

2. Šediví pánové v zrcadlech kolem stěn, jenom se dívali, jenom se dívali,
 že už je chlapeček chycen a obelstěn, v té bílé zástěře kolem krku

3. Jeden z nich, kulhavý učitel na čelo, zasmál se nahlas a všichni se pohnuli
 Zasmál se nahlas a ono to zaznělo, jako kus masa když pleskne o zem

C Ami7 D G

Mezihra:

4. Učeň se dívá na malého chlapečka, jak malé zvíře se dívává na jiné,
 ještě nechytit a rváti si z cizího a už přeci

5. Ráno staví svou růžovou bandasku, na malá kamínka, na Vincka chcípáčka,
 a proto učňovi všelijaké myšlenky, jsou vždycky stranou a trochu vlažné

6. Toužení svědící jak uhry pod mýdlem, toužení svědící po malé Šafářce,
 sedává v kavárně pod svými kabáty, jako pod mladými oběšenci

7. Stříhali dohola malého chlapečka, díval se na sebe, nemohl se pohnouti
 nesměl se pohnouti na židli z železa už mu to začlo

21 — Tereza

Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
 Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
 naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžnej tón flaut
 a v závěji starýho papíru
 válej' se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám.
 Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a osamělý město mlčí.

R:

22 — Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Ami **F** **G** **Ami**
 1. Láska je jako Večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
 zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 F **G** **Ami**
 a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.
C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

Ami **F** **G** **Ami**
 2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F **G** **Ami**
 námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána.
 F **G** **Ami**
 Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 F **G** **Ami**
 které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.
C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

Ami **F** **G** **Ami**
 3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
 náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G **Ami**
 mrtví milovat nemohou...
C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

23 — Zafúkané

Fleret

Ami Ami2 Ami Ami2
 1. Větr sněh zanešl z hor do polí,
Ami C G Ami
 já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
 idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami Ami2 Ami Ami2
 cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
 R: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi E
 kolem mňa všeko je zafúkané.
Ami C G C
 Zafúkané, zafúkané,
F C E Ami Ami Ami2 Ami Ami2
 kolem mňa všeko je zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snáď enom pár kroků mi zostává
 a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy – sú zafúkané.

R: /: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

24 — Zahrada ticha

Pavel Roth

- D** **Emi**
1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
 C **G** **D**
zahradu zelenou, všechno připomíná.
2. Jako dým závoje mlhou upředěných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.
5. Kolik chceš, tolik máš oči otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
6. Zpočátku uslyšíš (zpočátku uslyšíš)
vítr a ptačí hlas (vítr a ptačí hlas),
v zahradě zelený (v zahradě zelený)
přejdou do ticha zas (přejdou do ticha zas).
7. Světlo připomíná (světlo připomíná)
rána slunečních dnů (rána slunečních dnů)
v zahradě zelený (v zahradě zelený),
v zahradě beze snů (v zahradě beze snů).
8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

25 — Zachraňte koně

Kamelot

Emi7 Ami7 D G C H
/: :/

- Emi7** **Ami7**
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G C H
věř mi, koně pláčou, povídám.
Emi7 **Ami7**
To byla půlnoc, vtom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů a bůhví kam.

- G Hmi C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá.
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

26 — Zamilovaná

Lenka Filipová

- C**
 1. Ten kratičký sen se mi k ránu až zdál,
Ami **C**
 před probuzením a já spát chtěla dál, zamilovaná.
Dmi
 Pozemský čas v ten moment ztratil svůj krok,
F **G**
 ten okamžik trval celý světelný rok,
C **Ami** **C** **Ami**
 já byla jiná, tak náhle jiná – zamilovaná.
2. A jen protivný strach mě tížil ten ráj,
 já už v podvědomí pila studený čaj, nemilovaná.
 A jenom studené slunce má v záclonách kout
 pár nečtených knih mi musí připomenout,
 jsem stále stejná, tak stále stejná, zamilovaná.
- Emi** **Ami** **G** **C**
 R: Jen z radia hlas – tiší nás předpovědi počasí,
G **Emi**
 jenom ten hlas a nikdo víc nemluví,
Dmi
 když češu si vlasy.
3. Já měla pocit, jako bych byla za školou,
 jako vyhrát milion za noc minulou, zamilovaná.
 Tak chyt mi ten sen a přijď zavolej
 a odpust mi vše na nic víc nečekej,
 já už jsem jiná, tak náhle jiná zamilovaná.
4. Nad hlavou vesmír a pod nohama zem,
 jsem stále stejná a přece jiná jsem, zamilovaná.
 Kde teď můžeš být, že nesedíš vedle mě,
 až tě dnes potkám, tak možná překvapí tě příjemně,
 já už jsem jiná, tak náhle jiná zamilovaná.

R:

5. = 1.

27 — Zatímco se koupeš

Jarek Nohavica

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
G **A7** **D**
na největší loupež ve mně se střádá,
Gdim **Hmi**
tak, jako se dáváš vodě,
Fdim **A7**
vezmu si tě já, já zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí Spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

- R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
 D **G** **D**
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
 Emi **G** **D**
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
 Emi **G** **D**
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

Emi A7 **D** **Emi A7** **D**
Hm hm, nebylo a není, hm hm, zatímco se koupeš...

Rejstřík interpretů

Blue Effect

Sluneční hrob, 18

Brontosauři

Podvod, 11

Rukávy, 15

Růže z papíru, 16

Signály, 17

Slunovrat, 19

Eagles

Hotel California, 3

Fleret

Zafúkané, 23

Hoboes

Tereza, 21

Hop Trop

Amazonka, 1

Jan Nedvěd

Kohout, 6

Jarek Nohavica

Kometa, 7

Zatímco se koupeš, 27

Jiří Suchý

Pramínek vlasů, 10

Kamelot

Zachraňte koně, 25

Karel Kryl

Lásko, 8

Karel Plíhal

Ráda se miluje, 14

Lenka Filipová

Prý se tomu říká láska, 13

Zamilovaná, 26

Olympic

Dej mi víc své lásky, 2

Pavel Roth

Zahrada ticha, 24

Petr Novák

Povídej, 12

Poutníci

Hotel Hillary, 4

R.E.M.

Losing My Religion, 9

Vladimír Mišík

Stříhali do hola malého chlapečka, 20

Variace na renesanční téma, 22

Žalman

Jdem zpátky do lesů, 5

Rejstřík písní

Amazonka, 1

Dej mi víc své lásky, 2

Hotel California, 3

Hotel Hillary, 4

Jdem zpátky do lesů, 5

Kohout, 6

Kometa, 7

Lásko, 8

Losing My Religion, 9

Podvod, 11

Povídej, 12

Pramínek vlasů, 10

Prý se tomu říká láska, 13

Ráda se miluje, 14

Rukávy, 15

Růže z papíru, 16

Signály, 17

Sluneční hrob, 18

Slunovrat, 19

Stříhali do hola malého chlapečka, 20

Tereza, 21

Variace na renesanční téma, 22

Zafúkané, 23

Zahrada ticha, 24

Zachraňte koně, 25

Zamilovaná, 26

Zatímco se koupeš, 27